

Klassifikation, men jeg holder for, at Salgs- værdien vil være en langt retfærdigere Maalestof at anlægge for Skattebyrden.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, der nærmest vedrøre Helsingør, da netop denne Kjøbstad, hvad der allerede er omtalt i det andet Thing, staaer i et exceptionelt Forhold til denne Lov. — Naar det hedder i § 1, at Kirken (og Kirkegaardens) Udgifter ikke vedkomme Ræmmerkassen, men at der med dens Kasse og dens Regnskabsvæsen skal forholdes efter de hidtil gjældende Regler, saa maa den samme Bestemmelse træde i Kraft for Helsingørs almindelige Hospital, som for andre lignende Stiftelser i andre Byer, hvori der optages Lemmer fra hele Landet og hvis Regnskab altid har været kommunalbestyrelsen og Ræmmerkassen uvedkommende. Med Hensyn til § 2, troer jeg ikke, at det er rigtigt at beregne Udbyttet efter de sidste 10 Aars Gjennemsnit. Jeg troer, at man bør tage Hensyn til det Udbytte, Kommunens Bygninger give, naar Loven sættes i Kraft, og ikke til Gjennemsnittet af 10 Aar, som jo kunne give et meget forskjelligt Resultat. Skal der tages en Gjennemsnitsindtægt, vilde jeg foretrække de sidste 4 Aar, som vilde komme de virkelige Forhold nærmest, da de Aar, der gaae forud for 1857, ikke kunne bruges som Grundlag. Med Hensyn til § 2, d skal jeg gjøre opmærksom paa, at Helsingørs Overdrevsjorder svare foruden Grundtagten en Jordafgift af 2 Rd. pr. Tønde Land aarlig, at Helsingørs Jorder ere satte i Grundtagt efter Grundskillingen, hver Grundskilling omtrent 1 Rd., at Indmarksjorderne betale aarlig $\frac{10}{8}$ og Overdrevsjorderne $\frac{5}{8}$ Grundskilling pr. Td. Land, og at Byens Eiendomme svare i Grundskat 62 Rd. 28 $\frac{1}{2}$ ø. Med Hensyn til Kjøbstadsjorderne, da udgjøre de i Hartorn 108 Tdr. Land 2 Fædk. $\frac{3}{4}$ Alb., Overdrevsjordernes Areal udgjør 1108 Tdr. Ager og Eng, Indmarksjorderne 653 Tdr. Land, altsaa tilsammen 1761 Tdr. Land eller 1538 Tdr. Land gammel Angivelse. Disse Jorder ere satte i Grundtagt til 12 Rd. 48 ø., Grundskillingen, som jeg før nævnte, beregnet til omtrent en Rigsdaler — dertil maa endnu føies det Hartorn, som Byens egne Grunde vil-

blive satte i efter Lovforslaget. Med Hensyn til § 8 seer jeg, at den høitærede Minister har paalagt Retsbetjentene i de forskjellige Kredse at gjøre det Arbejde, som denne Lov vil medføre, gratis og jeg takker ham for den Lettelse, han derved vil skaffe Kommunerne. Da flere af de foregaaende ærede Talere imidlertid paa Grund af deres personlige Stilling ikke have kunnet berøre dette Punkt, skal jeg tillade mig at henstille, om man billigviis kan paalægge disse Embedsmænd. — forsaavidt de ikke ere paa fast Gage — som allerede have faaet endeel ubetalt Arbejde ved Finantsloven og Søneringsloven, ogsaa at udføre de mange Forretninger, som denne Lov vilde medføre, uden Betaling, naar det skulde vise sig, at det medførte forøget Kontorhold og saaledes bevirkede en Forringelse af deres Indtægter. Det er et Punkt, jeg blot skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, men som jeg igrigt henstiller til den høitærede Ministers Overveielse. Med Hensyn til § 11 indtræder atter det exceptionelle Forhold ligeoverfor Helsingør, der har faaet en Understøttelse af Statskassen for 5 Aar, det første Aar 20,000 Rd., det andet Aar 16,000 Rd. osv., 4000 Rd. mindre for hvert Aar. Denne Understøttelse er tildeels kommet Grundeierne tilgode, da deres Skatter ere nedsatte med en Kvotadeel af samme; skal man nu slaae fast, hvad Grundene skulle svare, og derved tage Hensyn til det, der tidligere er dem paalignet, og deres Forhold til den personlige Beskatning, vil ikke dette Tilskud kunne tages med i Betragtning, men maa aldeles udgaae af Beregningen. Nu aabner imidlertid Paragrafen en Udgang til at kunne fraregne saadanne Tilfælde, idet man tillader Kommunalbestyrelsen ved Beregningen af de ovennævnte 10 Aars Gjennemsnit at udelade 1 eller i det højeste 2 Aar, men for Helsingørs Vedkommende maa det gjælde for mindst 5 Aar, og man maa altsaa tage et Forbehold i Loven for denne Kjøbstads Vedkommende med Hensyn til den nævnte extraordinaire Understøttelse. De Skatter, som ikke tilveiebringes ved Ligning paa Grunde og faste Eiendomme, var det i det oprindelige Lovudkast bestemt, skulle udredes ved Indkomsskat, hvad man senere har forandret til en personlig Skat uden udtryffeligt at